

(S. A. Hansen) indbragte her i Thinget for et Par Aar siden et Forslag til en Ufløsningslov, et Forslag, som jeg vel ikke i dets Helhed kunde tiltræde, men som jeg dog kunde slutte mig til under bestemte daværende Forudsætninger og under visse bestemte Betingelser. Følgen af dette Forslag var, det tror jeg, at jeg tør sige som en historisk Kjendsgjerning, at det forrige Ministerium Frijs blev nødsaget til at træde af; thi den Maade, hvorpaa den daværende Indenrigsminister (Haffner) paa Regjeringens Vegne tog Forslaget, tilfredsstillede ikke dette Things Majoritet, og Stemningen blev her paa Grund deraf saaledes, at da der gaves en Leilighed til at stemme imod Ministeriet i en Sag, som Ministeriet havde gjort til et Kabinetsspørgsmaal, saa blev den benyttet. Den politiske Situation, som der, inden denne Afstemning fandt Sted, havde været her i Landet i Løbet af nogle Aar, blev med det Samme forandret, og den politiske Stilling, som for Diebliffet endnu er tilstede, kom frem. Forslaget blev, som man veed, ikke til Noget, og ifjor fremkom der et lignende Forslag som det, der her foreligger. Det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds indbragte et Forslag til Lov, hvorved Gudseernes Maadighed over deres Fæstegods betydeligt skulde indskrænktes. Den meget ærede Regjering og specielt den meget ærede Indenrigsminister stillede sig efter min Formening paa en ikke heldig Maade lige over for dette Forslag; han gik, tror jeg man kan sige, langt videre i sine Indrømmelser her i dette Thing, ikke alene end jeg mener det var rigtigt, men ogsaa videre, end han selv var i Stand til at hævde, da Sagen kom over i det andet Thing. I det andet Thing kom Sagen ikke til en egentlig Behandling; der blev nedsat et Udvalg, som afgav en Betænkning, men længere kom man ikke. Jeg kan ikke negte, at jeg og Mange med mig havde den Opfattelse, efterat forrige Sessjon var slutet, at Regjeringen ikke vilde have rørt ved denne Sag; Regjeringen havde sikkerlig ikke høstet Laurbær ved sin Behandling af Sagen ifjor. Smidlertid har den høitagtede Regjering ment, at der i denne Sag burde gøres Noget, det være nu det One eller det Andet, og For-

slaget kom da frem i Landstinget. Nu staa vi ved dets endelige Vedtagelse, og det er jo sikkert nok, at det vil blive til Lov. Nu er det min Paastand, at det Væsentligste, som den høie Regjering har opnaaet ved at frembringe dette Lovforslag og føre det igjennem, ikke er selve Lovforslaget, thi det er et vel principmæssigt ikke rigtigt, men i praktisk materiel Henseende temmelig uskyldigt Forslag, men det Væsentligste, som Regjeringen har opnaaet, er, at den politiske Stilling, paa Grundlag af hvilken Ministeriet blev dannet, opløses, og at den høie Regjering nu staaar saaledes, at den maa søge vel omkring saavel i Folkethinget som i Landstinget, om den kan finde noget Sted, hvorpaa den kan støtte sig, naar næste Sessjon begynder.

Winther: Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen) sagde — jeg tror, at det var første Gang, han havde Ordet, — at den ærede Minister nu havde erhvervet sig Utal fra begge Sider. Jeg vilde kun i den Anledning bemærke, at, uagtet jeg ingenlunde roste dette Lovforslag, dengang jeg ved 2den Behandling omtalte det, saa var det dog ikke egentlig min Mening, at jeg ogsaa vilde vise Ministeren Utal. Jeg vil heller ikke sige, at jeg vil talke ham videre derfor, men jeg vil dog ikke hyde ham Utal; thi det er min Overbevisning, at Grunden til, at denne Sag er gaaet saaledes, som den er, og at vi have maattet befremme os til at tage imod noget Saadant som det, der nu hydes os, er den ulykkelige Grundlovsforandring, som skaffede os et Landsting, der bestaar af saadanne Mænd som de, det bestaar af. Det er min Overbevisning, at deri ligger hele Mylken i denne Sag. Derfor vi havde beholdt den gamle Sunigrundlov med dens ensartede Vælgerkorps for begge Thing, saa vilde man dog have havt et Haab om, at man kunde faae noget Rimeligt ud, set fra Folkets store Masses Side; men nu derimod er det privilegerede Folk, der ere komne ind i dette Landsting, det er fødte Vælgere, som have Interesse i denne Sag, modsat det almindelige Folks, og derfor er der ikke noget Underligt i, at man befremmer